

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

“ประเทศชาติจะเจริญหรือเสื่อมลงนั้นขึ้นอยู่กับการศึกษาของประชาชนแต่ละคน เป็นสำคัญ” (พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9, 2527, หน้า 108) การจัดการศึกษาและให้ความรู้แก่ประชาชนจะต้องมีการพัฒนาทางด้านคุณธรรมจริยธรรมควบคู่กันไปด้วย สังคมนั้นจึงจะอยู่กันอย่างสงบสุข (ไพฑูรย์ สินลารัตน์ และประนอม รอดคำดี, 2534, คำนำ) จริยธรรมเป็นรากฐานแห่งความเจริญรุ่งเรืองมั่นคง และสงบสุขของปัจเจกชน สังคมและประเทศชาติ รัฐทุกรัฐควรมีแนวนโยบายให้ประชาชนมีจริยธรรมอันดี เป็นหลักประกันประการแรกและถือเป็นอุดมคติทีเดียว ส่วนการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การศึกษาทางวิชาการและการเมือง ซึ่งไม่มีจริยธรรมเป็นแกนกลางหรือเป็นหลักยึดแล้วย่อมให้โทษมากกว่าให้คุณ การพัฒนาบ้านเมืองต้องพัฒนาที่จิตใจคนก่อน เมื่อจิตใจของคนดีแล้ว เรื่องอื่น ๆ ก็จะพลอยดีตาม ดังนั้น จริยธรรมในสังคมจึงควรได้รับการพิจารณาเป็นอันดับแรก เศรษฐกิจและปากท้องของประชาชนจะดีขึ้นทันทีถ้าจริยธรรมของคนในสังคมดีขึ้น (วศิน อินทสระ, 2544, คำนำ) ซึ่งสอดคล้องกับ ธารี วาริสัจด์ (2541, หน้า 32) ที่กล่าวว่า ในการพัฒนาที่มุ่งเน้นคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา ต้องเน้นการพัฒนาด้านจิตใจหรือจริยธรรมของคน เนื่องจากจริยธรรมเป็นการผูกโยงหลักความจริง หรือ สัจธรรมนำมาประเพณีปฏิบัติในการดำเนินวิถีชีวิต การพัฒนาจริยธรรมเป็นกระบวนการในการปลูกฝังให้เกิดความเจริญงอกงามทางจริยธรรมของบุคคลให้ประพุดิ ปฏิบัติงานสอดคล้องกับระเบียบแบบแผนและบรรทัดฐานที่สังคมบัญญัติไว้ และให้สอดคล้องกับหลักธรรมอันดีงามของศาสนา ซึ่งต้องอาศัยการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญ สถาบันการศึกษานอกจากมีหน้าที่ถ่ายทอดวิชาความรู้เพื่อให้มนุษย์สามารถนำไปประกอบอาชีพแล้ว ยังรวมถึงการชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องสมบูรณ์ เพื่อเขาจะได้นำเอาศิลปวิทยาการมาพัฒนา และใช้เป็นเครื่องมือในการดำเนินชีวิต พัฒนาสร้างสรรค์ชีวิตและสังคมให้ทุก ๆ ชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างถูกต้อง ดีงามและมีสันติสุข

แต่สภาพในปัจจุบัน ประเทศไทยแม้จะได้ขึ้นชื่อว่าเป็นเมืองพุทธ แต่สังคมไทยได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านวัตถุอย่างมากมาย ทำให้การดำรงชีวิต มีความสะดวกสบาย คนในสังคมจึงมีความต้องการทางด้านวัตถุมากขึ้น พยายามทุกวิถีทางที่จะให้ได้วัตถุมานองความต้องการของตน จึงก่อให้เกิดความเห็นแก่ตัว จริยธรรมและคุณธรรมของคน

ในสังคมจึงเสื่อมลง ทำให้มีปัญหาต่าง ๆ ในสังคมขึ้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้ย่อมเป็นอุปสรรคต่อความเจริญเติบโตและความสงบสุขของประเทศ ลักษณะนิสัยต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชนมิได้เป็นไปตามแนวทางที่สังคมพึงประสงค์ เนื่องจากสภาพแวดล้อมสมัยใหม่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาจริยธรรม วัฒนธรรมและประเพณีที่ดีงาม (ลำดวน เกษตรสุนทร, 2535, หน้า 9) ปัญหาส่วนต่าง ๆ เกิดขึ้นเนื่องจากคนในสังคมขาดคุณธรรมและจริยธรรม มีความเห็นแก่ตัว แข่งแย่ง ชิงดีชิงเด่น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน สถานศึกษาระดับต่าง ๆ ซึ่งมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการอบรมสั่งสอนเยาวชนให้เป็นพลเมืองดี มีคุณธรรมเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชน ยังดำเนินการไม่ได้ผล เพราะผลผลิตที่ออกมาจากโรงเรียนและสถานศึกษาต่าง ๆ นั้นยังขาดคุณธรรมและยังไม่เป็นสมาชิกที่ดีของชุมชน จึงทำให้สังคมมีความวุ่นวาย ซึ่งบุคคลที่ก่อปัญหาต่าง ๆ นั้นมีทั้งเยาวชนและผู้ใหญ่ (กรมวิชาการ, 2536 อ้างถึงใน ถนอมวรรณ ประเสริฐเจริญสุข, เพ็ญณี แรอรท และนริวรรณ พรหมขุม, 2545, หน้า 47) ดังนั้นการปลูกฝังและสร้างเสริมจริยธรรมให้กับเยาวชนจึงเป็นสิ่งจำเป็นและควรกระทำอย่างยิ่ง และเป็นกระบวนการที่ต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง โดยบุคคลกลุ่มคน สถานต่าง ๆ และวัยที่ต้องเน้นอย่างยิ่งคือ วัยเด็ก ในการพัฒนาประเทศจะต้องกระทำทั้งทางด้านวัตถุและด้านจิตใจไปพร้อม ๆ กัน จึงจะเกิดผลดี การที่จะพัฒนาคุณภาพของชีวิตจึงควรคำนึงควบคู่ไปกับการพัฒนาคุณภาพด้านจิตใจ เพราะจริยธรรมเป็นรากฐานแห่งความเจริญรุ่งเรือง มั่นคง สงบสุขของบุคคล และประเทศชาติ (กรมวิชาการ, 2541 อ้างถึงใน สุมณฑา แก่นกุล, 2544, หน้า 3)

การศึกษาในระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สำคัญที่สุด ที่มุ่งวางรากฐานการศึกษาให้มั่นคง มุ่งที่จะปลูกฝังลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ในทุกด้าน ทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม การดำเนินชีวิตที่เหมาะสมในสังคม การปรับตัวให้เข้ากับสภาวะแวดล้อม มีความสามารถที่จะประกอบอาชีพตามควรแก่วัย และสามารถดำรงตนเป็นพลเมืองดีในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข (ไพจิตร โชตินิสากรณ, 2528, หน้า 17)

แผนการศึกษาแห่งชาติตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันได้ให้ความสำคัญเรื่องจริยธรรมมาโดยตลอด โดยได้เน้นเรื่องจริยศึกษา โดยนับเนื่องว่าเป็นส่วนสำคัญประการหนึ่งในสี่ส่วน คือจริยศึกษา พลศึกษา พุทธิศึกษา และหัตถศึกษา และในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้จัดเนื้อหาของหลักสูตรในรูปแบบที่เป็นจริยธรรมกลาง ๆ ที่ใช้ได้สำหรับผู้เรียนทุกศาสนา โดยในระดับประถมศึกษานั้นได้นำจริยธรรม 30 ประการ มาจัดไว้ในหมวดจริยศึกษากลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย และในหลักสูตรยังกำหนดไว้ว่า นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 จะต้องมีคุณธรรม 13 ข้อ เพราะคุณธรรมเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและควรปลูกฝังให้แก่

เด็ก เพื่อเด็กจะได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณธรรม จริยธรรม อันจะนำมาซึ่งความสงบสุขของสังคม (ลำดวน เกษตรสุนทร, 2535, หน้า 13)

เนื่องจากเด็กระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในช่วงอายุ 11-13 ปี เป็นเด็กที่อยู่ในวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ เป็นวัยแห่งการปรับตัว เป็นวัยแห่งปัญหา และเป็นวัยที่มีความเคร่งเครียดในอารมณ์ ถ้าการปรับตัวในวัยนี้ดี ก็จะส่งผลให้ชีวิตในวัยผู้ใหญ่มีความสุขและความสำเร็จ แต่ถ้ามีการปรับตัวที่เบี่ยงเบนจากมาตรฐานอันดีงามของสังคม เช่น ประพฤติตนก้าวร้าว เป็นอันธพาล ดื้อยาเสพติด ก็จะนำไปสู่การกระทำที่ผิดกฎหมาย เช่นลักทรัพย์ ทำร้ายร่างกาย เป็นต้น (อุษา หัซซะวนิช, 2521, หน้า 3) แต่ถ้าเด็กในวัยนี้ได้รับการปลูกฝัง และอบรมให้เป็นผู้มีความรู้ความคู่คุณธรรมแล้วก็จะสามารถนำพาชีวิตให้ก้าวข้ามช่วงวัยหัวเลี้ยวหัวต่อเช่นนี้ไปได้อย่างมีคุณภาพ โดยไม่สร้างปัญหาให้กับตนเอง ครอบครัว และสังคม

การเรียนการสอนในวิชาจริยธรรม ถึงแม้ว่าหน่วยงาน และสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้องจะพยายามพัฒนาจริยธรรมและคุณธรรมของนักเรียนอย่างต่อเนื่องเสมอมา แต่โดยสภาพทั่วไปก็ยังประสบปัญหาด้านจริยธรรมของนักเรียนอยู่หลายประการ ที่พบในโรงเรียนต่าง ๆ ได้แก่ การพูดคำหยาบ การทะเลาะวิวาท แต่งกายไม่เรียบร้อย มาโรงเรียนสาย และการขาดเรียน เป็นต้น (มนตรี กำลังดี, 2543, หน้า 5) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบุญชู แก้วประดิษฐ์ (2543, หน้า 3) พบว่า จากการสำรวจการกระทำความผิดระเบียบวินัยของนักเรียนในจังหวัดสระแก้ว ตรวจพบว่า นักเรียนประพฤติตนไม่เหมาะสมกับสภาพและวัยเป็นจำนวนมาก ลักษณะความประพฤติที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ หนีการเรียน ดื้อสุรา แต่งกายไม่เรียบร้อย ดื้อยาเสพติด แสดงกิริยาจาจ้าวร้าว เป็นต้น และยังสอดคล้องกับสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพะโต๊ะ (2541, หน้า 12) ที่กล่าวว่า ปัญหาด้านจริยธรรมของนักเรียนมีอยู่หลายประการ ได้แก่ นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ แต่งกายไม่เรียบร้อย ขาดเรียนบ่อย พูดคำหยาบ และขาดระเบียบวินัย ไม่เคารพกฎเกณฑ์ของสังคม และจากการศึกษางานวิจัยของจุไลพร ธรรมเชียง (2546, หน้า 3) พบว่า คุณธรรมที่ก่อให้เกิดปัญหา มากที่สุดในโรงเรียน คือคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ขึ้น เช่น การลักขโมยของ การลอกข้อสอบ การทะเลาะวิวาท และการพูดปด จากงานวิจัยที่ศึกษาพบว่า ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนในสังคมไทยส่วนใหญ่มาจากขาดจริยธรรมหลัก ๆ 3 ประการ คือ ความซื่อสัตย์ ความมีระเบียบวินัย และความรับผิดชอบ ผลการวิจัยทางการศึกษาของ อุบล เรียงสุวรรณ, (ม.ป.ป. อ้างถึงใน อนงค์นาค เงินทรัพย์, 2544, หน้า 1) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนในประเทศไทย ปรากฏว่าคุณลักษณะทางจริยธรรมที่ไม่พึงประสงค์ในทุกภาคมี 6 ลักษณะคือ ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ ความสามัคคี ความอดุสาหะ และความยุติธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

เรื่องการรักษาระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ และความรับผิดชอบของนักเรียนทุกภาคของประเทศไทย อยู่ในระดับไม่พึงประสงค์มากที่สุด อีกทั้งการเรียนการสอนวิชาจริยธรรมเป็นเรื่องของนามธรรม ที่ทำให้เด็กทำความเข้าใจกับเนื้อหาวิชา และแนวทางในการประพฤติปฏิบัติได้ไม่ลึกซึ้งดีพอ ซึ่งเป็นปัญหาต่อการเรียนการสอน ดังเช่นที่อานวย ทะพิงค์แก และชยันต์ วรรณนะภูติ (2522 อ้างถึงใน ศักดิ์ชัย นิรัญทวี, 2525, หน้า 105) ได้กล่าวถึงสาเหตุหนึ่งของปัญหาจริยธรรมว่า ข้อจำกัดของการศึกษาในการปลูกฝังจริยธรรมเชิงพฤติกรรมการสอน จริยธรรมเป็นเพียง การให้ความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับอะไรควรไม่ควร แต่ไม่ได้ฝึกฝนในด้านพฤติกรรมของผู้เรียน ไปด้วย การวัดและประเมินผลจึงจำกัดอยู่ในระดับความสามารถเชิงสมองในการจดจำบทเรียน

การสอนจริยธรรมให้ได้ผลและมีประสิทธิภาพควรจะต้องมีการวางแผนและดำเนินการ อย่างเหมาะสม มีกิจกรรมการสอนที่เร้าความสนใจและทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ต้องมีสื่อการสอนที่ดีมีคุณภาพ โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีการสอนเข้ามาช่วยเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตาม เป้าหมาย ชุดการสอนเป็นเทคโนโลยีการสอนอย่างหนึ่งที่สามารถช่วยให้การสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะชุดการสอนเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อันประกอบด้วยวัตถุประสงค์ เนื้อหา และวัสดุอุปกรณ์ทั้งหลายไว้เป็นชุด ๆ เพื่อจัดกิจกรรมให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นเทคโนโลยี การสอนที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลักการและทฤษฎีการเรียนรู้หลายแนวทาง และมีหลักการของชุด สื่อประสมประกอบกันอย่างมีเหตุผลที่จะสนับสนุนด้านการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ชุดการสอนยังสามารถจัดกระทำได้หลายประเภทให้เลือกใช้ได้ตามความเหมาะสมกับคุณลักษณะ ของผู้เรียน สภาพแวดล้อม และโอกาส ด้วยเหตุนี้ ชุดการสอนจึงมีคุณค่าหลายประการ ทั้งในด้าน ประสิทธิภาพของการเรียนการสอน การเตรียมตัวของผู้ใช้ และการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำ กิจกรรม ตามอัตรา (ประหยัด จิระวรพงศ์, ม.ป.ป., หน้า 247)

จากสภาพและปัญหาทางด้านจริยธรรมและความสำคัญของชุดการสอนที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาชุดการสอนจริยธรรม เรื่อง ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีระเบียบ วินัย และความรับผิดชอบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งจะเป็นแนวทางในการแก้ไข ข้อบกพร่อง และปรับปรุง พัฒนาให้การเรียนการสอนจริยศึกษา มีประสิทธิภาพ ช่วยส่งเสริม ความรู้ความเข้าใจและเป็นการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนได้ประสบผลสำเร็จ สมตามความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 6 ที่ว่าด้วยการ จัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่าง มีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542, หน้า 5)

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อพัฒนาชุดการสอนจริยธรรม เรื่องความซื่อสัตย์สุจริต ความมีระเบียบวินัย และความรักผิชอบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ชุดการสอนจริยธรรม เรื่องความซื่อสัตย์สุจริต ความมีระเบียบวินัย และความรักผิชอบ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาชุดการสอนจริยธรรมในเรื่องและรายวิชาอื่น ๆ ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลวัดโคกท่าเจริญ อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน
2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย เป็นเนื้อหาจริยธรรม เรื่องความซื่อสัตย์สุจริต ความมีระเบียบวินัย และความรักผิชอบ ตามโครงสร้างเนื้อหา หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ใช้เวลาในการทดลองทั้งหมด 18 คาบ คาบละ 20 นาที

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดการสอน หมายถึง ชุดของสื่อประสมที่ได้จากระบบการผลิตและการนำสื่อการสอนที่สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาจริยธรรม เรื่องความซื่อสัตย์สุจริต ความมีระเบียบวินัย และความรักผิชอบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชุดการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนามีลักษณะเป็นชุดการสอนประเภทประกอบการบรรยายที่กำหนดกิจกรรมและสื่อการสอนให้ครูใช้ประกอบการบรรยาย โดยมีเนื้อหาให้นักเรียนอ่านแล้วทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ เช่น บัตรคำสั่ง บัตรกิจกรรม ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมกันทำกิจกรรมกันมากขึ้น ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ

1.1 คู่มือครู แผนการสอน

- 1.2 เนื้อหาสาระ และสื่อการเรียนการสอน โดยการนำสื่อประสม มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 3 ขั้นตอน คือ

1.2.1 ขั้่นนำเข้าสู่บทเรียน โดยใช้ รูปภาพประกอบ เพลง เกม ฯลฯ

1.2.2 ขั้่นสอน โดยใช้บัตรกิจกรรม และเอกสารการสอน

1.2.3 ขั้่นสรุปเนื้อหา ใช้การอภิปรายสรุป

1.3 แบบทดสอบหลังเรียน

2. ประสิทธิภาพของชุดการสอน หมายถึง คุณภาพของชุดการสอนที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และสามารถทำกิจกรรมและตอบคำถามในแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ถูกต้องมากที่สุดตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบฝึกหัดจริยธรรม คิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนรวมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

3. แบบฝึกหัดจริยธรรม หมายถึง เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นข้อคำถามแบบให้ผู้เรียนเลือกตอบและแบบเติมคำตอบ โดยครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ของชุดการสอนจริยธรรม เรื่องความซื่อสัตย์สุจริต ความมีระเบียบวินัย และความรับผิดชอบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบวัดจริยธรรมที่ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ของชุดการสอนจริยธรรม เรื่องความซื่อสัตย์สุจริต ความมีระเบียบวินัย และความรับผิดชอบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีข้อคำถามแบบกำหนดสถานการณ์ เพื่อให้ผู้ตอบพิจารณาข้อความ แล้วเลือกตอบตามความรู้สึและการตัดสินใจของผู้ตอบ

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจริยธรรม หมายถึง ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาจริยธรรม เรื่องความซื่อสัตย์สุจริต ความมีระเบียบวินัย และความรับผิดชอบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวัดคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน และคะแนนที่ได้จากการทำแบบวัดจริยธรรมซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ผ่านการตรวจคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ